

Sygn. akt II Ca 998/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Jerzy Dydo

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. W.**

przeciwko (...) **SA w W.**

o zapłatę 25.952,12zł

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 15 października 2012r., sygn. akt I C 713/11

I zmienia zaskarżony wyrok w pkt I, III, IV, V i VI w ten sposób, że zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 810,20zł podwyższa do 10.804,63 (dziesięć tysięcy osiemset cztery i 63/100) zł, zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 4.173zł tytułem kosztów procesu oraz nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 994,31 zł tytułem wydatków na opinię biegłego;

II zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 1.100zł kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 października 2012r. Sąd Rejonowy w Świdnicy zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. W. kwotę 810,20zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lutego 2011r. Umorzył postępowanie co do kwoty 14.297,48zł z ustawowymi odsetkami od 12 lutego 2011r. oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda 2.420,34zł tytułem kosztów procesu, zaś od powoda na rzecz strony pozwanej 1.015,14zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Nakazał uiścić stronom: powodowi kwotę 994,31zł a pozwanej 1.373,09zł na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy tytułem zwrotu wydatków na biegłego wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sąd Rejonowy ustalił, że 10 stycznia 2011r. doszło do kolizji, w której uszkodzeniu uległ samochód osobowy (...) o nr rejestracyjnym (...) należący do powoda. Sprawca kolizji był objęty ubezpieczeniem O.C. posiadaczy pojazdów

mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów u pozwanej. Po kolizji samochód powoda został odholowany z miejsca zdarzenia z W. do W. za 850zł.

12 stycznia 2011r. powód zgłosił pozwanej szkodę. W postępowaniu likwidacyjnym strona pozwana przyznała mu kwotę 21.105,02zł odszkodowania wyliczonego według rozliczenia kosztorysowego i 850zł jako zwrot kosztów holowania.

Powód zakwestionował wysokość odszkodowania i przedstawił opinię rzeczoznawcy samochodowego, który wyliczył koszt naprawy na 47.057,14zł. Powód nie przyjął zaproponowanych warunków ugody obejmujących kwotę 35.000zł. Koszt naprawy samochodu powoda wyniósłby przy użyciu oryginalnych części 50.178,19zł brutto, zaś przy użyciu zamienników 36.212,70zł brutto.

Przy takich ustaleniach Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo częściowo do kwoty 810,20zł stanowiącej różnicę między wartością naprawy auta przy użyciu zamienników (36.212,70zł) a sumą dokonanych na rzecz powoda wypłat (35.402,50zł) na podstawie art. 361 kc w zw. z art. 805 kc.

Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej, iż powód nie udowodnił aby uszkodzony samochód podczas 8 lat eksploatacji nie uległ uszkodzeniu a jeśli uległ, aby był naprawiany w autoryzowanej stacji obsługi z zastosowaniem części oryginalnych.

Powód miał możliwość wykazania, że samochód składał się wyłącznie z części oryginalnych poprzez porozumienie z nabywcą co do dokonania u niego oględzin auta, bądź przez złożenie książki serwisowej potwierdzającej dokonywanie przeglądów (napraw) w autoryzowanych salonach (...).

Apelację od tego wyroku wniósł powód zaskarżając go w części oddalającej powództwo tj. co do kwoty 9.994,43zł i zarzucając mu:

1) naruszenie prawa materialnego – art. 363 kc w zw. z art. 361 § 1 i 2 kc poprzez ich błędną wykładnię skutkującą bezpodstawnym przyjęciem, iż przeprowadzenie naprawy z wykorzystaniem części nieoryginalnych pozwoli na przywrócenie stanu pojazdu przed jego uszkodzeniem, w sytuacji gdy części te nie mają parametrów i jakości tożsamej z częściami pierwotnie zamontowanymi w samochodzie, a w konsekwencji ich wykorzystanie w procesie naprawy może przywrócić użyteczność pierwotnej pojazdu; art. 6 kc poprzez nieuprawnione uznanie, iż miał obowiązek udowodnienia, że w pojeździe przez zdarzeniem z 10 stycznia 2011r. nie było zamontowanych zamienników, w sytuacji, gdy strona pozwana wskazywała na taką możliwość i wywodziła z tej okoliczności korzystne dla siebie skutki prawne i w konsekwencji to właśnie ona powinna udowodnić wskazaną okoliczność;

2) naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § kpc mające istotny wpływ na wynik sprawy, a wyrażające się zaniechaniem wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji nieuprawnione przyjęcie, że jego pojazd przed kolizją z 10 stycznia 2011r. mógł być zbudowany również z części nieoryginalnych, pomimo, że nie wskazywały na to żadne dowody zgromadzone w toku postępowania.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanego na jego rzecz dalszej kwoty 9.994,43zł ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego mających uzasadnienie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i zważył co następuje:

Apelacja podlegała uwzględnieniu.

Słusznie zarzuca skarżący naruszenie przez Sąd Rejonowy prawa materialnego – art. 363 kc w zw. z art. 361 kc poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że powodowi należy się odszkodowanie w wysokości kosztów naprawy samochodu

z wykorzystaniem nieoryginalnych części zamiennych i że taki sposób naprawy pojazdu przywróci jego stan przed wypadkiem.

Zgodnie z art. 805 kc świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody a wysokość odszkodowania ustala się według zasad określonych w art. 363 kc i art. 361 kc, w tym wymienionej w art. 361 § 2 kc zasady pełnego odszkodowania za uszczerbek w majątku poszkodowanego.

Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy tego pojazdu, które umożliwiają przywrócenie samochodu do stanu przed wypadkiem. Poszkodowanemu przysługuje prawo wyboru sposobu naprawienia szkody, odpowiedniego zakładu naprawczego, w tym autoryzowanego związanego z marką swojego samochodu i prowadzącego jego obsługę serwisową, chociażby z uwagi na możliwości powierzenia takiemu zakładowi kompleksowej naprawy przy zastosowaniu nowoczesnych urządzeń zwłaszcza jeśli mamy do czynienia z samochodem wyższej klasy, nawet kilkuletnim.

Istotnym jest by sposób naprawienia szkody służył przywróceniu stanu pojazdu sprzed wyrządzenia szkody a stan ten wynika ze sposobu w jaki poszkodowany dbał o niego przed wypadkiem i od poziomu na jakim go utrzymywał.

Przywrócenie do stanu poprzedniego oznacza, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić poszkodowanemu komfort jazdy w takim stopniu, jak przed zdarzeniem powodującym szkodę. Konieczność wymiany uszkodzonej części stanowi normalne następstwo działania lub zaniechania, z którego wynikła szkoda (art. 361 § 1 kc) i jeżeli nie można jej naprawić, to musi zostać zastąpiona przez inną część. Jest faktem powszechnie znanym, że cena pojazdu naprawianego w związku z wypadkiem ulega obniżeniu bez względu na to czy zamontowano w nim nowe części oryginalne czy też zamienniki tych części.

Z reguły więc poszkodowany, który otrzymuje odszkodowanie wypłacone przez ubezpieczyciela w wysokości pokrywającej koszty naprawy i nowych części nie zyskuje biorąc pod uwagę wartość pojazdu jako całości. Poszkodowany ma więc prawo do naprawy uszkodzonego pojazdu przy użyciu nowych oryginalnych części a nie ich zamienników, nawet jeśli ich jakość jest porównywalna do jakości części oryginalnych. Użycie nowych oryginalnych części gwarantuje bowiem najpełniej, że stan samochodu po naprawie będzie pod każdym względem (stanu technicznego gwarantującego bezpieczeństwo jazdy, zdolności użytkowej, trwałości, estetyki) odpowiadać stanowi tego samochodu przed wypadkiem.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika by przed wypadkiem z 10 stycznia 2011r. samochód powoda uległ uszkodzeniu i był naprawiany przy użyciu części nieoryginalnych, nowych bądź używanych lub na skutek naturalnego zużycia niektórych części w związku z eksploatacją pojazdu były one wymienione na części oryginalne. Gdyby tak było istotnie to przyjęcie do kalkulacji szkody cen nowych nieoryginalnych części mogłoby prowadzić do zwiększenia wartości pojazdu po naprawie, a więc do bezpodstawnego wzbogacenia powoda.

Jednakże strona pozwana nie wykazała tej okoliczności, a to na niej spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu, że zastosowanie nowych części oryginalnych doprowadziłoby do wzrostu wartości pojazdu (vide: uchwała składu 7 sędziów SN z 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC nr 10 poz. 112 z 2012r.).

Strona pozwana trakcie postępowania likwidacyjnego przeprowadziła oględziny pojazdu powoda i nie stwierdziła wówczas, jak słusznie podnosi skarżący, by części, które uległy uszkodzeniu podczas spornego zdarzenia były nieoryginalne, zatem powodowi nie można odmówić prawa do naprawy samochodu przy użyciu oryginalnych części i w autoryzowanej stacji obsługi samochodów marki (...).

To na stronie pozwanej jako ubezpieczycielu ciąży zgodnie z przepisem art. 14 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152 ze zm.) oraz art. 16 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003r. o działalności

ubezpieczeniowej (tj. Dz. U. z 2010r. nr 11 poz. 66 ze zm.) podjęcie wszelkich działań zmierzających do stwierdzenia przyczyn i okoliczności wypadku, wysokości szkody i świadczenia należnego od zakładu ubezpieczeń, zważywszy na to, że jest profesjonalistą korzystającym z wyspecjalizowanej kadry pracowników a w razie potrzeby z pomocy rzeczoznawców. Powinien więc zadbać o staranne oględziny pojazdu w zakresie uszkodzonych w wypadku części, jak też ogólnie co do jego stanu technicznego i dotychczasowego utrzymania.

Tym samym należy przyjąć, że koszty naprawy samochodu powoda przy użyciu oryginalnych części ustalone przez biegłego sądowego J. K. są kosztami niezbędnymi i ekonomicznie uzasadnionymi dla przywrócenia samochodu do stanu przed wypadkiem, a zatem jeśli strona pozwana wypłaciła dotychczas powodowi tytułem odszkodowania łącznie kwotę 35.402,50zł , to winna mu jeszcze dopłacić zgodnie z żądaniem pozwu kwotę 10.804,63zł tytułem pełnej kompensaty szkody.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok stosownie do art. 386 § 1 kpc, w pkt I, III, IV, V i VI w ten sposób, że zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 810,20zł podwyższył do 10.804,63zł oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda 4.173zł kosztów procesu na podstawie art. 98 kpc, jak również mając na względzie wynik procesu nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa dalszą kwotę 994,31zł z tytułu wydatków na biegłego poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł zgodnie z art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc.